

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทผลิตรายการ (Manufacturing) ประเภทซื้อขายไป (Merchandising) หรือประเภทบริการ (Service) จะมีวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์กรผู้บริหารหรือผู้ที่มีอำนาจในกิจการจะนำวัตถุประสงค์มาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย โดยวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์กรจะบรรลุถึงความสำเร็จหรือไม่ต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่างซึ่งปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งคือข้อมูลทางการเงินบัญชี ในการจัดทำงบการเงินผู้ทำบัญชีจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ.2543 โดยทั่วไปยึดหลักการบัญชีและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่รับรองทั่วไปหรือมาตรฐานการบัญชี ซึ่งสภาวิชาชีพบัญชีได้มีการทบทวนและปรับปรุงเพิ่มเติมมาตรฐานการบัญชีที่สำคัญหลายฉบับเพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง (วันเพ็ญ กลิ่นพานิช, 2549) โดยทั่วไปรายงานทางการเงิน หรืองบการเงินคือสิ่งที่สะท้อนถึงผลการดำเนินงานของกิจการในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง รวมทั้งแสดงถึงฐานะทางการเงินจากการดำเนินธุรกิจในรอบระยะเวลาหนึ่งของกิจการรวมทั้งแสดงถึงฐานะการเงินจากการดำเนินธุรกิจในรอบระยะเวลาหนึ่งของกิจการ รวมทั้งแสดงถึงฐานะการเงินของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง และผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงินจากการดำเนินธุรกิจในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่งของกิจการ คือ ผู้บริหาร เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าผลตอบแทนและระยะเวลาการจ้างผู้บริหารคนหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่งของกิจการต่างๆ มักจะขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานหรือผลประกอบการของกิจการ ดังนั้นจากแรงผลักดันในเรื่องดังกล่าวอาจจะมีผลที่ทำให้ผู้บริหารมีการบริหารจัดการกำไรเพื่อส่งผลให้ผลการดำเนินงานไปในทางทิศทางที่สอดคล้องกับที่ตนเองต้องการ การบริหารจัดการกำไรสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น ชะลอการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิตหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุน รับนโยบายบัญชีมาใช้เพื่อให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ของกิจการที่ใช้อยู่ รับมาตรฐานการบัญชีใหม่มาใช้ก่อนวันเริ่มมีการบังคับใช้อย่างเป็นทางการ เปลี่ยนแปลงประมาณการทางการเงินบัญชีและ/หรือหลักการบัญชีที่เป็นที่ยอมรับกัน

โดยทั่วไป อาศัยช่องโหว่ของมาตรฐานการบัญชีที่เปิดโอกาสให้เลือกวิธีปฏิบัติทางการบัญชีได้มากกว่าหนึ่งวิธี รวมทั้งข้อสมมติของแม่บทการบัญชีในเรื่องการจัดทำและนำเสนองบการเงินให้

เป็นไปตามหลักเกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis) ซึ่งสิ่งที่ผู้บริหารส่วนใหญ่มักจะใช้ในการบริหารจัดการกำไร คือ การกระทำผ่านรายการคงค้างของกิจการ (จิรบุษ สันโดษ, 2548)

จากการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีงานวิจัยที่สนับสนุนแนวคิดที่ว่า กิจการสามารถบริหารจัดการกำไร (Earning Management) หรือการตกแต่งตัวเลขกำไรผ่านทางรายการคงค้าง ซึ่งผลการวิจัยพบว่าเป็นจริงตามแนวคิดดังกล่าว เช่น ดวงกมล สุขแก้วมณี (2549) ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของรายการคงค้างต่อกำไรในอนาคต จากการศึกษาพบว่า รายการคงค้างโดยดุลพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตได้ในทิศทางตรงกันข้าม ณ ปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนและตราสารหนี้ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี งานวิจัย วันเพ็ญ กลิ่นพานิช (2549) ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ผู้สอบบัญชี และโครงสร้างทางการเงินของกิจการกับรายการคงค้าง โดยดุลพินิจของผู้บริหาร จากการศึกษาพบว่าคุณภาพของสำนักงานบัญชี การแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชีและโครงสร้างทางการเงินซึ่งแสดงถึงความเสี่ยงทางการเงิน มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกับรายการคงค้าง โดยใช้ดุลพินิจของผู้บริหาร อย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยของ วิชยา สุทธิรงค์ประเสริฐ (2550) จากการศึกษาพบว่า กำไรในปีปัจจุบันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรในอนาคตและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ รายการคงค้างมีความสัมพันธ์เชิงลบกับกำไรในอนาคตและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ แสดงว่ารายการคงค้างทำให้ความยั่งยืนของกำไรลดลง และนักลงทุนได้คำนึงถึงประเด็นดังกล่าว ส่วนการเปลี่ยนแปลงในประสิทธิภาพของสินทรัพย์ดำเนินงานสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับกำไรในอนาคตและอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ และการเติบโตของยอดขายมีความสัมพันธ์เชิงลบกับกำไรในอนาคต แต่การเติบโตของยอดขายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบของรายการคงค้างทำให้ความยั่งยืนของกำไรลดลง

การศึกษาครั้งนี้จึงศึกษาตามแนวคิดที่ว่า ผู้บริหารของกิจการจะทำการบริหารจัดการกำไรโดยผ่านทางรายการคงค้างของกิจการ จะเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ เพื่อให้ได้หลักฐานเชิงประจักษ์ว่ากิจการจะมีการบริหารจัดการกำไรหรือตกแต่งตัวเลขกำไรทางการบัญชีโดยผ่านผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรม จะมาบริหารจัดการตัวเลขกำไรผ่านรายการคงค้างหรือไม่ อย่างไร

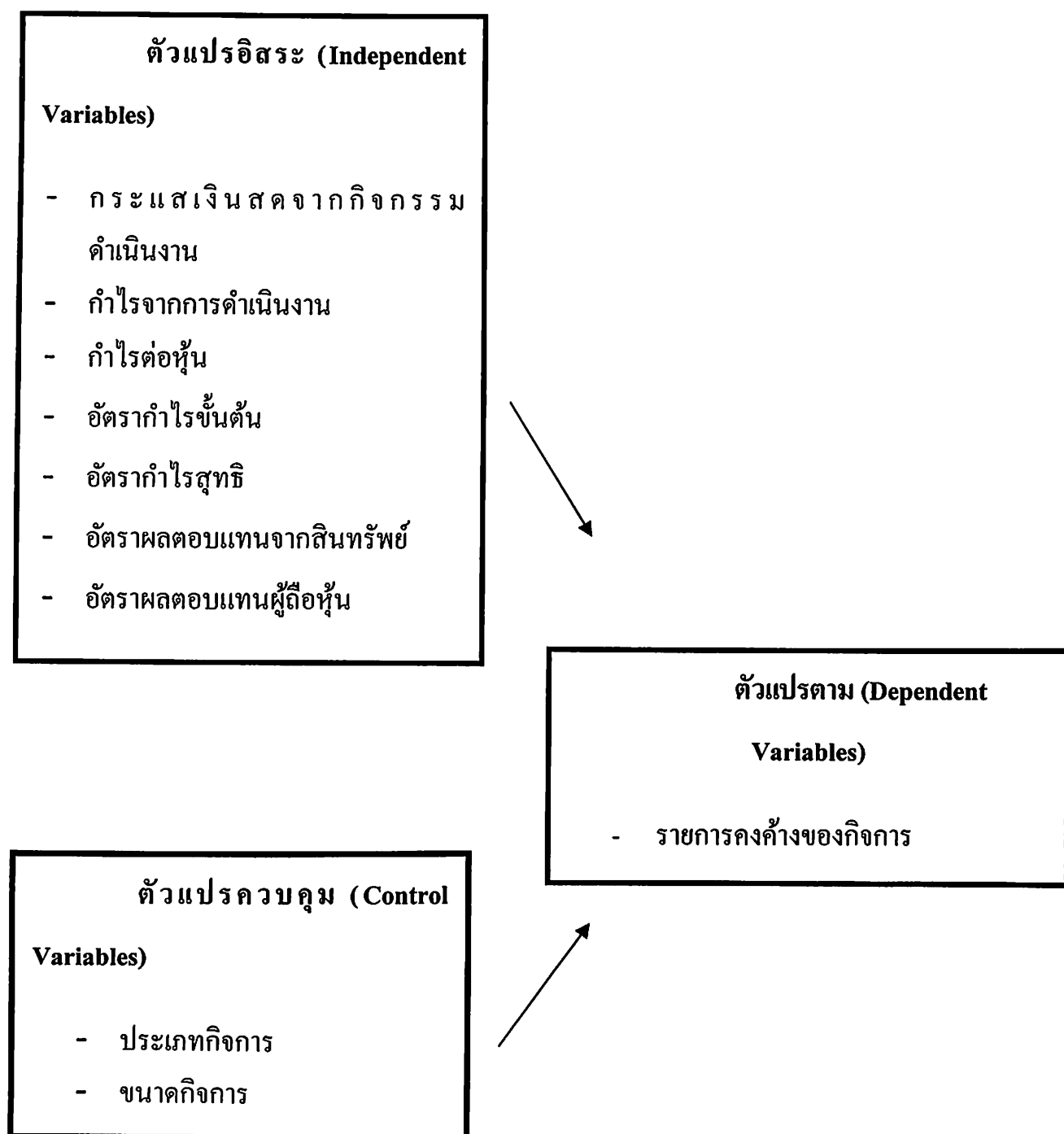
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรจากการดำเนินงานกับรายการคงค้างของกิจการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกำไรต่อหุ้นกับรายการคงค้างของกิจการ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตรากำไรขั้นต้นกับรายการคงค้างของกิจการ
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตรากำไรสุทธิกับรายการคงค้างของกิจการ
6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์กับรายการคงค้างของกิจการ
7. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นกับรายการคงค้างของกิจการ

สมมติฐานของการวิจัย

1. กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ
2. กำไรจากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ
3. กำไรต่อหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ
4. อัตรากำไรขั้นต้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ
5. อัตรากำไรสุทธิมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ
6. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ
7. อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรายการคงค้างของกิจการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการ” เป็นการศึกษาเชิงประจักษ์ โดยจะศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด เอ็ม เอ ไอ (MAI)
2. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงิน คือ กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน กำไรจากการดำเนินงาน กำไรต่อหุ้น อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) ปี พ.ศ. 2552 – ปี 2556 รวม 5 ปี โดยศึกษาทุกกลุ่มอุตสาหกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ต่อผู้ใช้งบการเงิน ไม่ว่าจะเป็นนักวิเคราะห์ นักลงทุน ได้นำข้อมูลจากการศึกษาไปใช้ในการตัดสินใจลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนสูงสุด
2. ทำให้ได้หลักฐานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานทางการเงินกับรายการคงค้างของกิจการและใช้เป็นแนวทางในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับปัจจัยด้านต่างๆของกิจการ ต่อไป

นิยามศัพท์

รายการคงค้าง หมายถึง การบันทึกรายได้ หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้วถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้รับเงินสดเข้ามาหรือจ่ายออกไปก็ตาม ซึ่งจะกระทบกระแสเงินสดจากการดำเนินงานของกิจการในอนาคตได้ เนื่องจากกำไรสุทธิของบริษัทประกอบด้วย 2 ส่วน คือ กระแสเงินสดจากการดำเนินงานกับรายการคงค้าง โดยกระแสเงินสดจากการดำเนินงานเป็นรายการเงินสดที่เกิดขึ้นในงวดนั้น ดังนั้นถ้าบริษัทจัดการกำไรจะสามารถทำผ่านทางรายการคงค้าง โดยการรับรู้กำไรก่อนถึงแม้ยังไม่ได้เงินสดเข้ามาและชะลอการใช้จ่ายออกไป

เกณฑ์คงค้าง หมายถึง วิธีการบันทึกบัญชีที่ใช้หลักในการพิจารณำบันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายให้อยู่ในงวดต่างๆ โดยคำนึงถึงรายได้ที่พึงรับและรายจ่ายที่พึงจ่าย เพื่อให้แสดงผลการดำเนินงานของแต่ละรอบบัญชีนั้นอย่างเหมาะสม ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงรายรับและรายจ่ายเป็นเงินสดว่าได้รับเงินมาแล้วหรือจ่ายเงินไปแล้วหรือไม่ตามเกณฑ์เงินสด ดังนั้น ตามเกณฑ์คงค้าง รายได้

จะเกิดขึ้นก็เมื่อมีการส่งมอบสินค้าหรือบริการแล้ว ไม่ว่าจะกิจการจะได้รับเงินแล้วหรือยัง ไม่ได้รับเงินก็ตาม

เกณฑ์เงินสด หมายถึง เกณฑ์ที่รับรู้รายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีเฉพาะที่ได้รับชำระแล้ว มาถือเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และรับรู้รายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้

รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสเงินสดเข้าหรือการเพิ่มค่าของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สินอันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินลงทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชีในรูปกระแสเงินสดออกหรือการลดค่าของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันส่วนทุนให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ

การรับรู้รายการ หมายถึง การรวบรวมการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของงบแสดงฐานะการเงิน และงบกำไรขาดทุน หากรายการนั้นเป็นไปตามค่านิยมขององค์ประกอบและเข้าเกณฑ์การรับรู้รายการทุกข้อดังต่อไปนี้

1. มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตของรายการดังกล่าว จะเข้าหรือจะออกจากกิจการ ซึ่งหลักเกณฑ์นี้ยึดหลัก ความน่าจะเป็นในการพิจารณาการบันทึกรายการในงบการเงิน
2. รายการดังกล่าวมีราคาทุนหรือมูลค่าที่สามารถวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งหลักเกณฑ์ยึดหลักการประมาณที่สมเหตุสมผลในการพิจารณาการบันทึกรายการในงบการเงิน

สำหรับรายการที่ไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าว กิจการไม่ควรรับรู้รายการนั้นแต่ควรเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินหรือคำอธิบายเพิ่มเติม หากรายการนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินของกิจการ

การวัดมูลค่า หมายถึง การกำหนดจำนวนเงินเพื่อรับรู้องค์ประกอบของงบการเงินในงบแสดงฐานะการเงิน และงบกำไรขาดทุน การวัดมูลค่าจะเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้เกณฑ์ในการวัดค่าต่างๆ

รายได้ค้างรับ หมายถึง รายได้ที่เกิดขึ้นในงวดบัญชีปัจจุบันแต่กิจการยังไม่ได้รับเงิน ดังนั้นรายได้ที่ควรจะเป็นของกิจการในรอบบัญชีจึงหายไป และการที่กิจการยังไม่ได้รับเงินแสดงว่ากิจการมีลูกหนี้เกิดขึ้น จึงใช้ชื่อบัญชี “รายได้ค้างรับ”

ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในรอบบัญชีปัจจุบันแต่กิจการยังไม่ได้จ่ายเงิน ดังนั้นค่าใช้จ่ายที่ควรจะเป็นของกิจการในรอบปัจจุบันจึงหายไป จึงใช้ชื่อบัญชี “ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย”

รายการปรับปรุง หมายถึง การลงบัญชี เพื่อบันทึกรายการแก้ไขข้อผิดพลาด รายการคงค้าง รายการตัดบัญชี ค่าเผื่อนี้สูญ ค่าเสื่อมราคา หรือ รายการอื่นที่มีลักษณะในทำนองคล้ายกับรายการดังกล่าว

ค่าเสื่อมราคา หมายถึง จำนวนเงินที่มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรเสื่อมค่าลงอันเนื่องมาจากการใช้งานสินทรัพย์ถาวรนั้น สินทรัพย์ถาวรนั้นมีการเสื่อมราคานี้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายของกิจการ กิจการจะต้องทำการปรับปรุงบัญชีสำหรับค่าเสื่อมราคานี้ทุกสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีของกิจการ

หนี้สงสัยจะสูญ หมายถึง จำนวนเงินที่กิจการประมาณในวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีว่าจะมีหนี้สูญที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจำนวนเงินเท่าไร แต่จำนวนเงินนั้นเป็นเพียงแค่การประมาณไว้ ยังไม่สูญไปอย่างแน่นอน ซึ่งหนี้สงสัยจะสูญนี้ถือเป็นค่าใช้จ่ายของกิจการ

กำไร (ขาดทุน) สุทธิทางบัญชี หมายถึง กำไรขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่คำนวณขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ก่อนที่จะภาษีเงินได้ หรือรายได้ของงวดเวลาหนึ่งที่ยกเหลือหลังจากหักค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

กำไร (ขาดทุน) สุทธิทางภาษี หมายถึง กำไรขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งคำนวณตามเกณฑ์ของข้อบังคับที่กำหนดโดยหน่วยงานจัดเก็บภาษี เพื่อใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้ที่ต้องชำระหรือได้รับคืน

ภาษีเงินได้รอดตัดบัญชี หมายถึง ผลต่างภาษีเงินได้ที่คำนวณจากกำไรตามหลักการบัญชีกับกำไรตามประมวลรัษฎากรเมื่อมีความแตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลาการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างทางด้านเวลา

การจัดการกำไร หมายถึง การตกแต่งผลการดำเนินงานของฝ่ายบริหารซึ่งอาศัยความไม่เท่าเทียมกันของข้อมูล โดยใช้ดุลยพินิจในการทำงาน หรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางการบัญชีการจัดทำรายงานทางการเงินที่ไม่ชัดเจนและคลุมเครือ ที่เสนอต่อบุคคลภายนอกที่ใช้งบการเงินด้วยเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ให้เป็นไปตามความต้องการของผู้บริหารและความคาดหวังของนักลงทุน เมื่องบการเงินของบริษัทดูดี ก็สามารถดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนได้และผู้ถือหุ้นเดิมได้ผลประโยชน์เท่ากับว่าเป็นการ โอนความมั่นคงจากผู้ถือหุ้นใหม่ไปสู่ผู้ถือหุ้นเดิม การทำเช่นนี้เป็น การบิดเบือนข้อมูลที่แท้จริงส่งผลให้ในอนาคตมูลค่าบริษัทอาจลดลงได้

ตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์ที่สองของประเทศไทย ก่อตั้งเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ.2542 และเปิดทำการซื้อขายวันแรกเมื่อวันที่ 17 กันยายน พ.ศ.2544 มีจุดประสงค์การทำงานโดยทั่วไป เหมือนกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) คือ ทำหน้าที่เป็นตลาดทุน เพื่อให้กิจการต่างๆ สามารถระดมเงินทุนเพิ่มเติมจากสาธารณะได้ แต่ตลาดใหม่นี้ จะเน้นไปที่กิจการขนาดกลางและขนาดย่อย (เอสเอ็มอี-SME) และกิจการเกี่ยวกับนวัตกรรม โดยได้ผ่อนผันหลักเกณฑ์ต่างๆ ลง เช่น ทุนชำระแล้วขั้นต่ำของหลักทรัพย์ในตลาดหลัก คือ 200 ล้านบาท ในขณะที่ขั้นต่ำของตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ลดลงเป็น 40 ล้านบาท เป็นต้น เพื่อเปิดโอกาสให้กิจการขนาดเล็กที่ไม่สามารถเข้าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ ได้มีหนทางในการระดมทุน รวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมร่วมลงทุน (venture capital) เพื่อเพิ่มจำนวนบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

กำไรจากการดำเนินงาน หมายถึง กำไรก่อนดอกเบี้ยและภาษี หรือกำไรสุทธิบวกกลับด้วยดอกเบี้ยจ่ายและภาษี

กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน หมายถึง เงินสดที่เกิดจากกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ของกิจการหรือจากกิจกรรมอื่นที่มีใช้กิจกรรมลงทุนหรือกิจกรรมจัดหาเงิน เช่น เงินสดรับหรือจ่าย ค่าดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าขายหน้า เงินสดที่รับจากเงินปันผลและรายได้อื่น เงินสดที่จ่ายไปหรือรับชำระคืน เงินให้กู้ยืม เงินสดรับหรือจ่ายที่เกิดจากการซื้อขายเงินลงทุนชั่วคราว เงินสดรับจากการขายทรัพย์สินรอการขาย เป็นต้น

กำไรต่อหุ้น หมายถึง ส่วนเฉลี่ยของกำไรต่อหุ้นสามัญหนึ่งส่วน โดยวิธีการคำนวณให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีว่าด้วยเรื่องกำไรต่อหุ้น

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิจัย

เนื้อหาในตลบทของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ จะกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา กรอบแนวคิดในการวิจัย วัตถุประสงค์ในการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย และนิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้องของการวิจัย

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะประกอบด้วย 4 ส่วนหลักๆ คือ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกำไร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรายการคงค้าง แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอัตราส่วนทางการเงิน เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตัวแบบและคำอธิบายเกี่ยวกับตัวแปร ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การเก็บข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในสถิติเชิงพรรณนาและผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆกับรายการคงค้างของกิจการ

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ จะกล่าวถึงสรุปผลการวิจัยเพื่อตอบปัญหาการวิจัย ข้อเสนอแนะและแนวทางการวิจัยทางบัญชีในอนาคต